
Kelionė į Malaizijos GP

Įspūdžiai ir patarimai

Saulius Dobilas - 2015 Kovo 26-30

Pasiruošimas

Prieš pradėdant pasakoti apie kelionę ir išpūdžius visų pirma norėčiau pasidalinti informacija apie pasiruošimą, kainas ir panašius dalykus, jei kartais susigundytumėte patys keliauti į Formulės 1 lenktynes Malaizijoje. Vis dėl to, jeigu jūsų tas nedomina tai šoktelkit iš karto į antrą skiltį. Bilietus į lenktynes, o taip pat ir lėktuvo bilietus bei viešbutį užsisakiau maždaug prieš pusantro mėnesio kai tuo tarpu traukinio/ autobuso bilietus nuvykti į trasą ir atgal tik iš vakaro. Kas labiausiai nustebino tik pradėjus domėtis galimybe nuvykti į šį Formulės 1 etapą tai pigumas palyginus su kai kuriais iš Europos etapų. Prieš tai esu lankęsis D.Britanijos Silverstone (2011) ir Belgijos Spa (2013) trasose. Kiek pamenu standartiniai bilietai (General Admission) į šias trasas kainavo maždaug €140 - €260 kai tuo tarpu bilietų kainos į Malaizijos lenktynes prasideda nuo €20 - €30 kur jūs turėtumėte gana gerą vaizdą nuo stataus šlaito (galite rinktis tarp "su pastoge" ir "be pastogės"). Jei mąstote apie vieną iš šių variantų tai nepagailėkite kelių eurų ir pasirinkit su pastoge, nes kitaip būsite arba kepinami ypatingai kaitrios saulės arba merkiami kiaurai Malaizijos liūčių. Esant tokiems pigiems bilietams aš nusprendžiau pasilepint ir pirmą kartą išigyti bilietus į tribūnas. Rinkausi gana įdėmiai kol apsisistojau prie K1 tribūnos esančios ties pirmuoju posūkiu su puikiu vaizdu į starto/ finišo tiesiają, pirmu bei antru posūkius ir didžiuliu TV ekranu priešais. Šis malonumas kainavo €150. Toliau reikėjo susirasti skrydžius ir užsisakyti viešbutį. Kadangi šiuo metu gyvenu Honkonge tai skrydžiai žinoma artimesni ir pigesni nei keliaujant iš Lietuvos, bet neskubėkit išbraukti Malaizijos iš potencialių kandidačių sąrašo. Karts nuo karto pasitaiko prienamų skrydžių Azijos kryptimi (galit ieškoti su SkyScanner ar kitais kainų palyginimo būdais). Svarbu žinoti, kad atvykus į Aziją čia vietoje galėsite skristi su pigių skrydžių bendrove AirAsia (Azijietiškais Ryannair atitikmuo). Taigi, nusipirkau bilietus su AirAsia abipusei kelionei iš Honkongo (HK) į Kuala Lumpurą (KL) ir užsisakiau Hotel Sentral viešbutį keturioms naktims kuris yra šalia KL Sentral traukinių stoties. Viešbučio vieta buvo pasirinkta neatsitiktinai, nes lenktynių savaitgalio metu yra labai patogus susisiekimas tarp KL Sentral ir trasos. Paskutinis dalykas kurį reikėjo padaryti tai pasirūpinti kelione iš oro uosto į viešbutį ir žinoma kelione į trasą. Tą nėra būtina padaryti iš anksto, bet aš nusprendžiau viską susipirkti dar esant namie, kad mano savaitgalis būtų kuo sklandesnis. Taigi šiam reikalui išgijau paketą tiesiai iš Sepango trasos puslapio kuris suteikia abipusę kelionę iš oro uosto į miestą (KL Setral stotį) ir trijų dienų bilietą tarp KL Sentral ir trasos (traukinys iki oro uosto ir autobusas nuo oro uosto iki trasos). Žemiau pateikiu visus komponentus kartu su kainomis, kad būtų paprasčiau apsiskaičiuot išlaidas.

Bilietai ir užsakymai	Vietinė valiuta	Eurai
Bilietai į lenktynes savaitgaliui	-	€165
Lėktuvo bilietai iš HK į KL	HKD 1,289	€155
Viešbutis 4 naktim (3*)	MYR 531	€134
Transportas į viešbutį ir trasą	MYR 218	€55
Viso	-	€509

Kelionė

Ketvirtadienio popietė. Pusdienis darbe baigtas, prasideda ilgai laukta kelionė į Malaizijos Didžiojo Prizo lenktynes. Parskubėjau namo ir dar kartelį pasitikrinau, kad iš vakaro viską susipakavau. Pagrindiniai dalykai žinoma buvo bilietai, pasas, vėliava, "selfie stick" ir žiūronai. Kas dar nesate lankęsi Formulės 1 lenktynėse tai atkreipkit dėmesį į žiūronų svarbą. Kad ir kokiose geros vietose besėdėtumėte žiūronai jums tikrai labai pravers, tiek norint pamatyti bolidus iš arčiau tiek bandant išžiūrėti lenktynininkų vardus ir ratų įveikimo laikus TV ekrane. Tuo tarpu "selfie stick" tikrai nėra būtinybė, bet kadangi mano draugei nepavyko gauti laisvų dienų darbe tai man teko keliauti vienam, o

---

kad nuotraukose matytūsi ne tik bolidai, bet ir aš, draugė pasirūpino įranga palengvinančia kančias bandant padaryti gražią asmenukę. Viską apsižiūrėjęs ir užkandęs išskubėjau į Honkongo oro uostą iš kurio skridau tiesiogiai į Kuala Lumpurą. Skrydis užtruko šiek tiek mažiau nei keturias valandas ir prieš dešimtą valandą vakaro aš jau žengiau pirmuosius žingsnius ant Malaizijos žemės. Vietiniai oro uosto darbuotojai pasitiko gana svetingai ir praėjęs pasų kontrolę (beja Lietuviai gali svečiuosis Malaizijoje be vizos ne ilgiau nei 90 dienų) ir davęs nuskenuoti abiejų rankų smiliaus piršto antspaudus jau buvau laisvas džiaugtis atostogomis. Kaip ir iš anksto buvau suplanavęs iš karto užbėgau į mobilaus ryšio operatoriaus parduotuvę (DiGi store) kur įsigijau SIM kortelę už MYR25 (€6) su 1GB duomenų parsisiuntimo limitu, kad galėčiau tiesiogiai dalintis išpūdžiais iš lenktynių su šeima ir draugais. Toliau nuskubėjau į bilietų kasas pasikeisti savo atspausdintą traukinio bilietų patvirtinimą į tikrus bilietus, kad galėčiau praeiti pro elektroninius vartus įleidžiančius į traukinių platformą. Taigi, paskutinė kliūtis buvo įveikta ir galėjau šokti į KL express traukinį kuris per 35 minutes nugabeno visus keliauninkus į KL Sentral stotį iš kurios man buvo 5 minutės kelio pėstute iki viešbučio. Apsistojau Hotel Sentral viešbutyje kurio tikrai toli gražu nepavadinčiau prašmatniu, bet vieta ir kaina atitiko mano poreikius (juk vykau stebėti Formulės 1 lenktynių, o ne džiaugtis viešbučių teikiamais patogumais). Tuo mano diena ir baigėsi akis užmerkus vidurnaktį.

Penktadienis - pirmoji diena trasoje

Žadintuvas nuskambėjo 7val ryto saulei tik pradėjus tekėti ir nudažiusiai Kuala Lumpuro padangę rausvai oranžine spalva. Susiruošęs ir pavalgęs pusryčius viešbutyje su nekantrumu išskubėjau į KL Sentral stotį kurioje KL Transit traukinys jau laukė žmonių keliaujančių į oro uostą ir žinoma Formulės 1 sirgalių. Pajudėjome devintą valandą ryto, kas man buvo beveik idealu, nes pirmosios laisvosios treniruotės prasideda 10val vietos laiku, o kelionė iki trasos trunka maždaug valandą. Vietą atsisėst traukinyje radau šalia garbaus amžiaus britų porės ir maždaug keturiasdešimtmečio australo. Visi jie keliavo į trasą taip, kad greit įsisuko kalba apie Formulę 1. Šiek tiek stebėtina buvo kai britų dama sužinojusi jog aš iš Lietuvos pasakė "labas" ir netgi pasigyrė jog yra dalyvavusi lietuviškose vestuvėse. Na bet ilgai ties šia tema neapsistojom ir dalinomės patirtimi apie ankščiau stebėtas lenktynes ir diskutavome įvairių komandų pajėgumus. Gana įdomu buvo klausytis britų porės pasakojimų, kurie kiekvienais metais keliauja vis į kitą etapą ir yra aplanke beveik visas trasas šiųmetiniam kalendoriuje. Pasakojimai buvo nuo tragiškų kelionių po Indiją bandant nusigauti iki lenktynių trasos iki įdomių faktų apie Japonų Formulės 1 sirgalius kur, anot jų, yra labai daug jauno amžiaus merginų puikiai

išmanančių ir suprantančių šį sportą bei labai emociškai palaikančių savo mylimus pilotus (vakarietės merginos alpstančios dėl tokių "žvaigždžių" kaip Justin Bieber ir One Direction geriau imtų pavyzdį iš japonių!). Kelionė tikrai neprailgo ir oro uoste persėdus į autobusą vežantį į trasą buvo galima pasigrožėti palmių miškais nusidriekusiais palei greitkelį.

"Pagaliau mes čia!" - sušukau mintyse autobusui įvažiavus į lenktynių trasos teritoriją. Padaręs kelias nuotraukas ir su didžiule šypsena veide persėdau į kitą autobusą kuris dar šiek tiek pavėžėjo iki reikalingų vartų. Kas stebi lenktynes iš tribūnų esančių kitoje trasos pusėje tai be galo patogu pasinaudoti šiuo autobusu kuris apveža sirgalius aplink trasą ir išlaipina juos kur jiems reikia. Mano atveju, tai buvo labai trumpa kelionė kurią galėjau pėstute įveikti per 5 minutes. Mano nuostabai apsauga praleido pro vartus net netikrinusi mano bilietų, kaip vėliau supratau dėl to, kad penktadieniais susirenka gana mažai žmonių, tai ne tik kad netikrino bilietų, bet ir leido eiti į visas tribūnas. Visu pirma apsilankiau saviškėje K1 tribūnoje, kur pasidžiaugęs pirmaisiais bolidais išriedėjusiais į trasą (nudžiugino Manor/Marussia pagaliau sugebėjusi išspręsti problemas ir po traumos sugrižęs Fernando Alonso) ir jų skleidžiamais variklio garsais

(dar nebuvo girdėjęs naujųjų V6 variklių skleidžiamo garso, nes kai paskutinį kartą lankiausi F1 lenktynėse Belgijoje 2013 metais dar buvo naudojami V8) išskubėjau naudotis man suteikta laisve. Gana netikėtai man žingsniuojant link pagrindinių tribūnų prie manęs prišoko jauna žurnalistė ir paklausė ar aš kalbu ispaniškai, bet atsakiau, kad de ja tik angliškai (lietuvių kalbos

nepaminėjau, nes ji nebuvo panaši į lietuvaitę, o ir žinoma mažai tikėtina būtų sutikti lietuvius žurnalistus Malaizijoje). Po trumpo pokalbio ji paklausė ar sutikčiau duoti trumpą interviu Canal F1 Latin America televizijai į kurią aš žinoma pasakiau taip. Kaip man sekėsi galit pamatyti šioje nuorodoje. <http://youtu.be/MZ1WW-GIYts>

Atsisveikinus su žurnalistais nuskubėjau link tribūnų. Nusprendžiau praleisti didžiąją laiko dalį pagrindinėje tribūnoje su puikiu vaizdu į starto finišo tiesiąją ir žinoma komandų garažus, bet taipogi apvaikščiojau tribūnas apžvelgiančias galinę tiesiąją ir plauko garbanos posūkį tarp šių dviejų tiesių. Ilgai neišblėso šypsena mano veide, man intensyviai fotografuojant pralekenčius F1 bolidus. Tik pasibaigus pirmosioms

treniruotėms prisiminiau, kad reikia kažką gi suvalgyt. Maistas kaip ir daugumoje sporto renginių tikrai nėra pats geriausias, bet nepasakyčiau, kad ir labai prastas. Įsigyjau vištienos kebabą kuris kartu su buteliuku vandens ir dėžute "Pringles" pareikalavo iš manęs 25 vietinių pinigų (€6). Dėl didžiulių karščių teko pirkti gana daug vandens, nes labai greit viską išprakaituoji. Vendenį trasoje pardavinėja už prieinamą kainą MYR3 (€0.75). Jei mėgstate alų tai jums šis malonumas kainuos MYR15 (€4) už mažą 330ml Carlsberg skardinę. Po kėbulinių automobilių važiavimų pagaliau atėjo metas antrosioms

penktadienio treniruotėms. Šį kartą įsitaisiau pagrindinėje tribūnoje priešais Ferrari garažus. Neslėpsiu, būtent šią komandą palaikau nuo 1997 metų kai vyresniojo brolio paragintas pirmą kartą susidomėjau Formule 1. Smagu buvo matyti Sebastieną ir Kimi lėtai išriedančius iš savųjų garažų, trokštančius užmiršti praeitų metų nesėkmes ir pasistengti bent šiek tiek

---

įgelti po pirmųjų lenktynių didžiulę persvarą demonstravusiems Mercedes pilotams. Treniruotės baigėsi su Lewisu priešakyje, nors šiam ir teko praleisti beveik visas pirmąsias treniruotes dėl iškilusių problemų su bolidu.

Prasidėjo ilgas laukimas 18.30 valandos. Tai buvo laikas tvarkaraštyje numatytas leisti paprastiems mirtingiesiems praeiti "Pit Lane" visai palei momandų garažus. Apie 18.00 valandų stojau į ilgą eilę, kad pateikti į techninio aptarnavimo juostą. Belaukiant susipažinau su trimis jaunais vaikiniais (du iš JAV, vienas iš Kanados) kurie atvyko stebėti lenktynių iš Singapūro kur šiuo metu leidžia vieną semestrą Singapūro universitete. Visiems jiems tai buvo pirmosios F1 lenktynės ir jie nelabai daug iš tiesų žinojo apie F1 taip, kad daug manęs klausinėjo apie lenktyninkus, komandas ir F1 užkulisius. Buvo tikrai smagu pasidalinti savo žiniomis apie šią prestižinę sporto šaką su įdėmiai besiklausančiais studentais.

Atėjus paskirtam laikui eilė pamažu pradėjo judėti ir mes visi patekome į "Pit Lane". Nors lenktyninkai ir kiti svarbūs komandų atstovai jau seniausiai buvo palikę trasą vis tiek buvo be galo įdomu iš arčiau pažvelgti į pusiau išrinktus F1 bolidus. Beja, Sky Sports F1 kanalas dar filmavo savo paskutinį dienos siužetą tuo metu tai pasisekė nusifotografuoti kartu su Ted Kravitz ir Brunno Senna (pastaroji nuotrauka nelabai vykus, na bet vistiek smagu). Taip per maždaug pusvalandį praėję nuo Sauber iki Mercedes garažų buvome gražiai trasos personalo išstumti grįžti atgal į tunelį kuris vedė atgal į pagrindines aštuolių zonas. Saulei jau beveik nusileidus, mes nužingsniavom link autobusų vežančių iš trasos. Tuo ir pasibaigė pirmoji diena.

Šeštadienis - veiksmas trasoje ir šalia jos

Kadangi F1 veiksmas trasoje šeštadieniui buvo numatytas vėlesniam laikui, trečiosios treniruotės tik 14.00 val dienos, perdaug neskubėjau ir pajudėjau link trasos panašiu metu kaip ir vakar. Panašu, kad dauguma sirgalių nusprendė ilgiau pamiegot, nes traukinys buvo pustuštis. Visai atsitiktinai traukinyje sutikau tą patį australą su kuriuo važiauvau vakar. Šį kartą paplepėjom apie australų numykėtinį Danielį Ricciardo. Įdomu buvo sužinoti, kad Danielis Australijoje yra daug labiau gerbiamas ir mylimas nei Markas Webberis kada nors buvo. Tas jo paprastumas, žemiškumas ir nuolatinė šypsena labai greitai jam užtarnavo žmonių simpatijas. Beja, pasirodo ne aš vienas buvau nustebintas Malaizijos varžybu pigumu. Pasirodo kolega fanas iš Australijos nusipirko sau du bilietus! Šeštadienio kvalifikaciją jis planavo stebėti iš F tribūnos esančios kitoje trasos pusėje, kai tuo tarpu sekmadienį ruošėsi būti ten kur ir aš, t.y. K1 tribūnoje.

Atvykus į trasą mūsų keliai išsiskyrė ir aš iš lėto nužingsniavau į K1 pakabinti savo vėliavų. Buvo dar gana anksti, 10val ryto ir sirgalių daug nesimatė, taigi niekieno netrukdydamas pakabinau ant turėklų savo atsivežtas Lietuvos ir Ferrari vėliavas. Tik pabaigus darbą prie manęs priėjo jaunas vaikinukas, kaip vėliau paaiškėjo iš Vokietijos, ir pradėjo manęs klausinėti apie F1 lenktynių stebėjimą gyvai, nes jam tai buvo pirmas kartas, o penktadienį jis praleido apžiūrinėdamas Kualą Lumpurą, o ne trasoje. Po trumpo pokalbio mes pradėjome svarstyti kaip geriausiai praleisti laiką iki trečiųjų treniruočių ir aš prisiminiau, kad vakar mano sutiktieji studentai iš Šiaurės Amerikos pasakojo apie

visai šalia esančią kartingų trasą kurioje galima palenktyniauti nemokamai jeigu turite bilietus stebėti F1 lenktynes. Kas geriau gali būti per lenktynių savaitgalį nei pačiam sėsti už vairo ir pasivaržyti su kitais sirgaliais?! Būtent taip mes ir padarėm, po 10 minučių kelio pėstute mes jau buvome kartingų ringe. Užpildę trumpą formą ir parodę savo bilietus šokom

į kartus ir išlėkėm į trasą. Trasoje buvo tik penki dalyviai taip, kad jau po poros ratų ir kelių lenkimų išsirikiavom pagal pajėgumo lygį. Paskutiniame rate įnirtingai pakovojau su vienu britu dėl lyderio pozicijos, bet deja teko lenktynes baigti antroje vietoje. Džiaugsmo ir emocijų buvo begalo daug ir grįžę atgal į boksus po 10 minučių lenktynių paklausėme ar galim dar kartelį pravažiuot, bet buvom paraginti sugrįžti kitą dieną. Pramogos, kartingais nesibaigė ir mes patraukėme į kitą atrakciją: Pasivažinėjimą ralio

automobiliu trumpoje ralio trasoje, deja pačiam vairuot neduoda, bet esi pravežamas profesionalaus vietinio ralio lenktyninio. Vis dėlto tai truko labai trumpai ir emocijų buvo daug mažiau nei pačiam pilotuojant kartingą. Šitaip pasilinksminę dar galėjome būti taip pat pravežti "Drift" automobiliu, bet daug džiaugsmo iš to nesitikėjom tad patraukėme valgyt ir ruoštis stebėti šeštadienio laisvasias treniruotes.

Peršoku savo pasakojime tiesiai į kvalifikaciją, kuri pasižymėjo kiek netikėtais rezultatais ir šokia tokia panika dėl permainingų orų. Dar sėdėdamas ralio mašinoj užmezgiau pokalbį su vietiniu vairuotoju apie orų prognozes kvalifikacijai ir lenktynėms

ir jis patvirtino, kad lietus šiuo metu laiku ateina į trasą praktiškai tuo pačiu metu 17.30-18.00 ir beveik kiekvieną dieną. Kadangi kvalifikacija buvo numatyta 17.00 - 18.00 valandomis, tai lietaus tikimybė buvo ne tokia jau ir maža. Pirmoji kvalifikacijos dalis praėjo be didelių dramų ir kaip daugelio tikėtasi abu Marrusia/Manor pilotai ir abu McLarenai neprasibrovė į Q2. Vienų džiaugsmui kitų

susirūpinimui jau buvo matyti tamsūs liūtis debesys sparčiai artėjantys link trasos. Komandos ir lenktyninkai beveik neabejojo, kad jau visai netrukus prapliups ant trasos, tad visi skubėdami išsirikiavo ties išvažiavimu iš techninių aptarnavimų juostos dar prieš šviesoforui pasikeičiant į žalia, žyminčiam antros kvalifikacijos dalies pradžia. Ši sumaištis ir kova dėl vietos trasoje pagelbėjo Marcusui Ericssonui prasibrauti į Q3 kai tuo tarpu Kimi teko nusivilti nesugebėjus susitvarkyti su lėtesniais varžovais liekant už Q3 borto 11-oje vietoje. Su didžiuliais griausmais ir žaibais lietus pasirodė antros kvalifikacijos viduryje visiems įveikus po vieną greitą ratą. Ši liūtis lėmė laikiną kvalifikacijos

sustabdymą. Belaukiant kol pasibaigs audra prasidėjo juokai apie Kimi turbūt jau patogiai įsitaisiusį su ledu porcija garaže. Laimei, liūtis greit atėjus greit ir praėjo, tad gana greitai saugos automobiliui apvažiavus trasą buvo priimtas sprendimas pratęsti kvalifikacinius

---

važiavimus. Na, o prasidėjus Q3 turbūt puikiai žinot kas vyko, su didžiausiu netikėtumu galėjusia tapti Sebastieno Vettelio "pole" pozicija iki kurios jam pritrūko vos kelių šimtųjų sekundės dalių. Na, bet jis atrodė tikrai patenkintas ir antrąja vieta kai tuo tarpu Nico jau rezgė planus kaip kuo greičiau įveikti Sebą rytojaus lenktynėse startuojant iš švariosios pusės iki ko jam nedaug trūko, bet apie tai jau kitoje skiltyje.

Sekmadienis - pagaliau lenkynės!

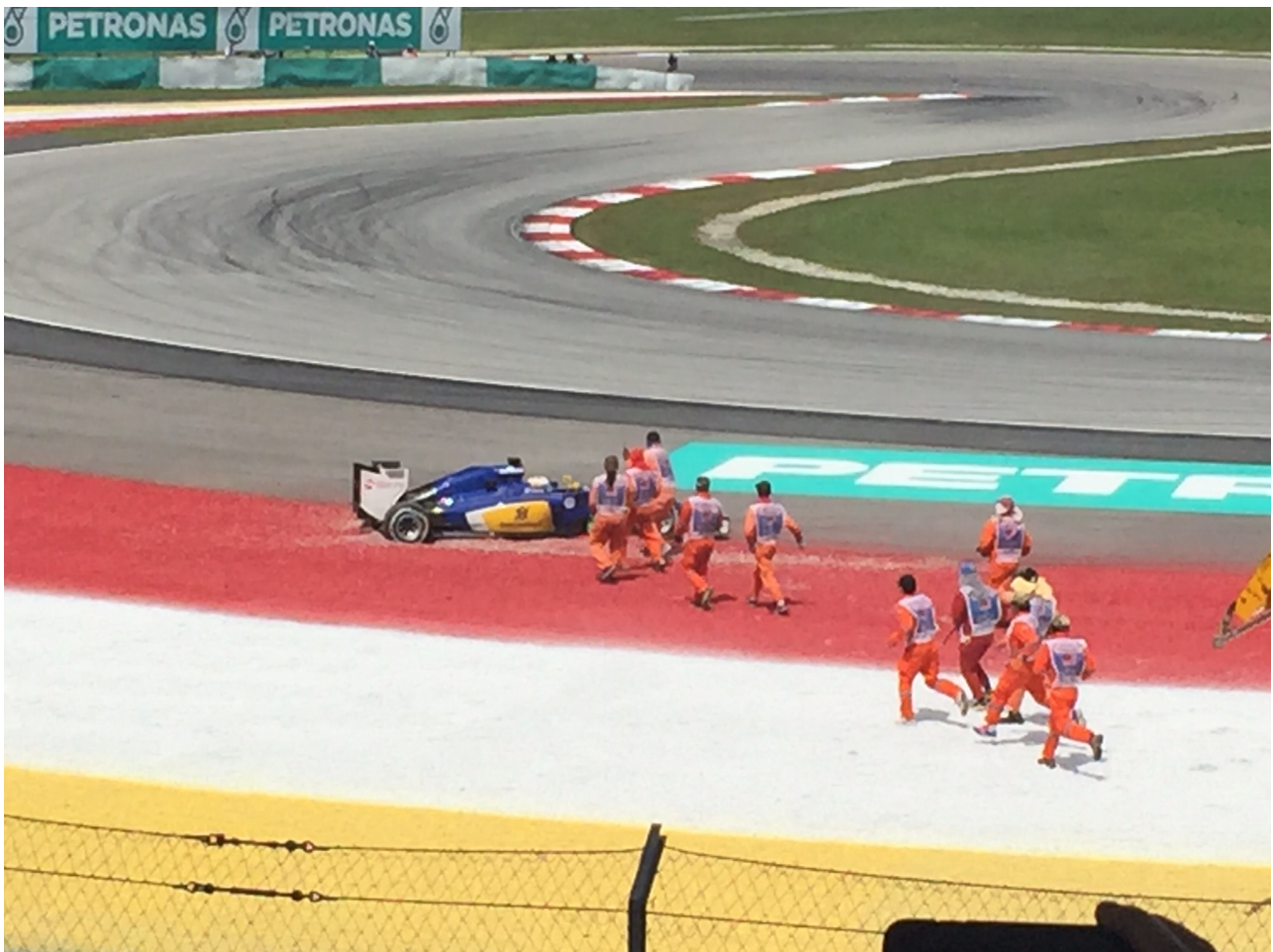
Nedažnai taip nutinka, bet žadintuvo ši rytą nerekėjo. Anksti užmigęs po varginančio, bet išpūdžių pilno šeštadienio, anksti ir prabudau, turbūt ne tik dėl šios priežasties, bet ir vedamas sąjaukto nekantrumo. Buvom susitarę su Jens (jaunuoju vokiečių sirgaliu) susitikti 9.30val mūsų tribūnoje, bet aš jau 9.00 ryto kabinau savo vėliavas. Jens kaip ir sutarta pasirodė pusę dešimt ir mes greitai nusprendėme stoti į ilgos eilės galą laukiančią 10.30 ant scenos turėjusių pasirodyti pilotų autografų dalinimo sesijai. Stovėjom kantriai ir ilgai. Gerai, kad turėjau skėtį su savimi pasiėmęs tai bent šiek tiek galėjom nuo saulės prisidengti, bet karštis vistiek buvo sunkiai pakeliamas, siekiantis 36 laipsnius Celsijaus. Numatytu laiku, 10.30, eilė pradėjo iš lėto judėti. Kadangi ji buvo užsisukus už kitos palapinės, negalėjome matyti kas vyksta, bet girdėjom arčiau esančių sirgalių šūksnius ant scenos vis pasirodant naujiems pilotams. Maždaug apie 11.15 val supratome, kad šansų prieiti ir gauti autografų jau praktiškai nėra, o ir sesija baigėsi dešimčia minučių anksčiau nei buvo planuota. Taigi už mūsų kančias ši kartą nebuvo atlyginta. Na, bet nuotaikos tas mums vistiek nesugadino ir mes nuėjome dar kartelį palenktyniauti kartingais. Ši kartą žmonių jau buvo daugiau nei vakar taip, kad teko palaukti gerą pusvalandį kol priėjo mūsų eilė. Į trasą mūsų išvažiavo 20, įskaitant mane, Jens ir dar vieną švedą su kuriuo susipažinom tribūnose ir atsivedėm kartu su savimi. Veiksmo ir lenkimų buvo tikrai daugiau nei vakar su labai skirtingais dalyvių pajėgumais, bet man ir vėl po gana atkaklios kovos su, iš pažiūros, vietiniu McLaren fanu teko tenkintis antrąja vieta. Matyt neturiu aš čempioniško charakterio.

Po šių smagių lenktynių užsipirkom maisto ir kelis butelius vandens (tualetu praktiškai nereikia, kad ir kiek litrų vandens išgertum, viską tiesiog išprakaituoji) ir susėdę į gerokai papildėjusią tribūną pradėjome laukti pagrindinio savaitgalio vienos - lenktynių. Prieš tai dar žinoma buvo lenktyninkų paradas, o po to galėjome pasigrožėti bolidais apsukančiais porą ratų pakeliui į startinę rikiuotę, bei dar kartelį bandančiais suderinti starto sistemas, startuojant ties išvažiavimu iš techninio aptarnavimo juostos. Didžiulės žiūrovų ovacijos buvo skiriamos Lewisui, Jensonui, Danieliui Ricciardo ir Fernando Alonso. Turbūt nėra ko stebėtis, nes didžioji dalis sirgalių tribūnoje buvo britai

---

ir australai kartu su keliais japonais kurie panašu palaikė McLaren Honda komandą. Vietinių fanų K1 tribūnoje beveik nesimatė, bet kiek išvelgėm per TV ekraną jie būriavosi ant kalvų šlaitų kur bilietai kainos kelis kartus mažesnės.

Štai ir atėjo tas su nekantrumu lauktas momentas kai bolidai po apšilimo rato išsirikiavo savo startinėse pozicijose ir viena po kitos pradėjo žiebtis raudonos šviesos. Tik joms užgesus, griausmingai riaumodami, bolidai pajudėjo mūsų link su gerai startavusiu Nico Rosbergu kuris, kaip ir planavo, bandė žūtbut aplenkti Sebą taip neleidžiant Lewisui pabėgti į priekį jau nuo pat lenktynių pradžios. Vettelis nesiruošė pasiduoti ir gana agresyviai apgynė savo poziciją įvažiuojant į antrąjį posūkį. Taigi po starto pirmasis lenktyninkų trejetas liko nepasikeitęs kai tuo tarpu rikiuotės viduryje pokyčių tikrai netrūko ir vyravo įnirtinga kova. Ketvirtajame rate optimistišką lenkimą pirmajame posūkyje bandęs atlikti Marcusas Ericssonas išslydo iš trasos tiesiai priešais mūsų tribūną

ir užstrigo žvyre. Mūsų naujasis pažįstamas švedas nesidrovėdamas reiškė piktas emocijas, šaukdamas ant trasos personalo: "For God's sake, push the f*****g car!" Deja, bet Ericsono lenktynės buvo baigtos ir dėl jo bolido įstrigusio pavojojungoje trasos vietoje į

---

trasą išriedėjo saugos automobilis. Šis daugumos sirgalių nuostabai pasitiko Vettelį, o ne Hamiltoną, kuris tapo naujuoju lyderiu po Mercedes pilotų apsilankymo techninio aptarnavimo juostoje. Dauguma britų sirgalių per daug nepergyveno, tikėdamiesi greito Hamiltono pakilimo į antrąją vietą ir įsitikinusių, kad Vettelio ir Ferrari taktika čia tikrai nesuveiks. Pripažinsiu, kad ir kaip džiaugiausi matydamas raudonąjį bolidą priekyje, tolstantį nuo varžovų po pusantrų - dvi sekundes rate, aš taipogi maniau, kad mano džiaugsmas tik laikinas ir kad po sustojimų boksuose viskas grįš į įprastas vėžias su Mercedes bolidais priešakyje.

Lenktynės iš tiesų klostėsi šiek tiek kitaip nei daug kas tikėjosi ir po puikaus Ferrari pademonstruoto greičio, bei po Vettelio antro ir Hamiltono trečio sustojimų, britų fanams pradėjo aiškėti, kad jų numylėtinis nebeatims pavyti per 10 sekundžių nutolusio Ferrari piloto. Greitas buvo ne tik Sebas bet ir Kimi, kuris puikiai tvarkėsi su visais varžovais po

nesėkmės lenktynių pradžioje kai nukrito į rikiuotės galą dėl pradurtos padangos. Veiksmo per visas lenktynes tikrai netrūko su gausybe lenkimų ir labai atkaklia kova tarp Williams, Toro Rosso, Red Bull ir Force India komandų, kai tuo tarpu McLarenai irgi

bandė įsivelti į kovą demonstruodami tikrai padidėjusį greitį lyginant su Australijos etapu. Deja, bet didžiam britų ir japonų fanų nusivylimui nei vienas iš McLarenų taip ir nesugebėjo užbaigti lenktynių. Panašūs australų nusivylimo šūksniai lydėjo Ricciardo pasirodymą, kuris kaskart atvykdamas į pirmąjį posūkį paskęsdavo juoduose iš stabdžių sklindančiuose dūmuose. Lenktynės taip ir baigėsi su netikėta Vettelio pergale į kurią Mercedes vadovas Toto Wolfas atsakė: "Dabar gal jau pagaliau baigsis tos kvailos kalbos apie variklių pajėgumų sulyginimą" kas žinoma buvo orientuota į po Australijos etapo reikštais nepasitenkinimais iš Red Bull pusės, kurie kenčia naudodami nemažai konkurentams galia nusileidžiantį Renault agregatą.

Lenktynėms pasibaigus žiūrovai plūstelėjo į trasą norėdami užsiimti geriausias vietas stebėti apdovanojimų ceremoniją. Man tuo tarpu pirma teko prasibrauti prieš srove

iki savųjų vėliavų, kurias susipakavęs kilau atgal į viršų išėjimo link. Galiausiai man priartėjus prie apdovanojimų pakyls, šventimas jau baiginėjosi, bet vis dar spėjau nufotografuoti paskutinį Sebastiano rankos mostą paliekant apdovanojimų pakylą. Na bet esant starto finišo tiesiojoje žinoma pasinaudojau proga padaryti keletą asmenukių bei įamžinti Lietuvos trispalvę

Malaizijos trasoje.

Emocijos po truputį atslūgo sirgaliams palengva paliekant trasą, kuriems į pagalbą atėjo trasos personalas ragindamas visus judėti išėjimo link. Po tokių įtemptų ir įdomių

---

lenktynių atėjo metas pasistiprinti, tad pagriebęs picą prisėdau pagrindinėje tribūnoje besigrožėdamas pamažu tuštėjančią trasą. Artėjo valanda kai dažniausiai prapliumpa lietus ir ką jūs manot, greitai užslinko debesis ir maždaug 18.00 vietos laiku pradėjo lyti. Lenktynės kaip jau žinote šiais metais buvo paankstintos ir prasidėjo 15.00 val dienos, kad būtų išvengta tropinių liūčių, dažnai lydėjusių šį etapą praeityje. Po kelių gilių atodūsių pradėjau suvokti, kad šis nepakartojamas savaitgalis jau beveik baigtas ir kad vėl prasidės ilgas laukimas kol vėl galėsiu žengti į trasą ir išgirsti F1 variklių riaumojimą gyvai.

Palikęs trasą už nugaros nužingsniauau link didžiulės koncertams skirtos scenos kur jau aidėjo garsi muzika. Koncertas kaip ir kitos anksčiau minėtos pramogos buvo nemokamas lenktynes stebėjusiems sirgaliams. Praėjęs pro vartus patekau į didžiulę

žvyruotą plokštumą ant kalvos viršaus kur jau entuziastingai dainavo ir publika užvedinėjo Malaizijoje besisvečiuojantis korėjiečių "boy bandas". Pasiklausęs bene 15 minučių nusprendžiau traukti atgal į viešbutį, nes nei šie nei kiti atlikėjai manęs nesudomino.

Pabaiga

Mano skrydis atgal į Honkongą buvo pirmadienio pavakarę tad nusprendžiau per pirmą pusę dienos aplankyti Petronas Twin Towers. Deja, bet man nufotografavus išpūdingo dydžio dvynius ir užėjus į vidų sužinojau, kad man nepavyks užkilti į "Sky Bridge" jungiantį abu bokštus, nes pirmadienis vienintelė diena savaitėje kai ši pramoga nėra leidžiama lankytojams. Teko improvizuoti ir apsilankyti visai šalia esančiame jūrų muziejuje kuris, nors ir nebuvo didelis, bet turėjo neblogą povandeninį tunelį su virš galvos plaukiojančiais rykliais ir rajom. Na, bet šis straipsnis apie Formulę 1 taip, kad neišsiplėsiu pasakot apie žuvis ir susumuosiu išpūdžius iš Malaizijos GP etapo.

Kadangi jau esu lankęsis poroje kitų etapų (legendinėse Silverstone ir Spa trasose) labai norėjau palyginti kuo gi skiriasi etapai Azijoje nuo mums artimesnių Europoje ir kodėl Bernie Ecclestone'as taip aktyviai veržiasi rengti etapus kažkokiuose, mūsų išivaizdavimu, pasaulio užkampiuose, išstumdamas iš kalendoriaus tokius ilgas tradicijas turinčius etapus kaip kad Prancūzija ar Vokietija. Kad ir kaip nesutikčiau su kai kuriais Bernie sprendimais, ši kartą tikrai nukeliu kepurę ir galiu drąsiai pareikšti, kad Malaizijos GP etapas tikrai nenusileidžia, o daugeliu aspektų netgi lenkia kai kuriuos iš mums gerai pažįstamų europinių etapų.

Taigi artėjant link verdikto. Pirma - tai ypatingai gerai suprojektuota trasa kuri žavi tiek lenktyninkus, tiek žiūrovus ir jau daugybę kartų mums padovanojo veiksmo ir dramos kupinas lenktynes. Antra - sirgaliai ne tik gali džiaugtis daug pigesniais bilietais nei Europoje, bet taipogi turi daugybę jiems skirtų pramogų kurios jiems suteikiamos nemokamai (ko negali pasakyti apie kai kuriuos kitus etapus). Trečia - sąlyginai nedidelis žiūrovų skaičius leidžia pajusti neįtikėtiną laisvę penktadieniais kai galite lankytis bet kurioje tribūnoje, be jokių apribojimų. Ketvirta - transportas į ir iš trasos suorganizuotas puikiai, leidžiantis be jokių galvos skausmų greitai ir patogiai atvykti į trasą naudojantis aukštos klasės traukiniais ir autobusais (netgi galite naudotis nemokamu WiFi šiose transporto priemonėse). Penkta - viešbučių pasirinkimas yra didžiulis ir jie tikrai yra gana pigūs palyginus su vakarų šalimis. Jeigu jums nereikia prabangos tai tikrai surasit komfortabilių trijų žvaigždučių viešbučių, bet pasirinkimas keturių žvaigždučių viešbučių taip pat yra didžiulis. Šešta - visi iki vieno sutikti žmonės buvo be galo draugiški ir įdomūs pašnekovai, įskaitant sirgalius, trasos darbuotojus ir vietinius gyventojus. Taigi dėl šių visų aukščiau išvardytų priežasčių aš nei kiek nedvejodamas galiu pareikšti, kad Malaizijos etapas buvo be kokurencijos pats geriausias kuriame man iki šiol teko lankytis. Jeigu jūs kada nors planuosite keliauti į pietryčių Aziją tikrai patarčiau susiplanuoti kelionę tuo metu kai čia vyksta Formulės 1 lenktynės ir būtinai aplankyti šią nuostabią trasą. Aš be galo laimingas, kad sutartis rengti šį etapą buvo pratęsta dar trejiems metams.